Dobre biljke idu u raj

Kada prirodi daješ, ona te nagrađuje. Ali prvo moraš da naučiš šta znači njeno **jedinstvo sa čovekom** i poštuješ ta pravila

Foto **Dijana Golubović**

LJILJANA MARIČIĆ GRUJIĆ,
autorka bloga *Budi lepa*
http://budilepa.com

Kada neko od zaposlenih u nemačkoj kompaniji *Weleda* dobije bebu, na imanju se zasadi breza. Sada je to već šumarak od stotinu stabala na ulazu u *Weleda* vrt, koji svojim vitkim stablima i šaputavim krošnjama podseća da svaka tubica kreme ne sadrži samo dobru organsku negu nego i poruke koje mi, davno otuđeni od prirode, više ne umemo da čujemo.

Moja sklonost prema prirodnoj kozmetici nije praćenje organskog trenda niti opsesija zdravim stilom života. Ona je, prosto, lična. Sve više uživam u dodiru organskih ulja, u čistim, prirodnim mirisima. Sve više se gnušam bahatosti s kojom uništavamo prirodu.

Ovaj vrt posetila sam nekoliko puta, a na ovoj poslednjoj novinarskoj turi, udisala sam punim plućima atmosferu nežne brige za biljke. Upijala saznanje da se priroda ovde ne *koristi,* nego se od nje *pozajmljuje* i potom joj se vraća. Ove godine uberemo, dogodine ostavimo zemlju da se odmori.

Moja, za našu planetu zabrinuta duša, mogla je da odahne: možda nam ipak ima spasa? Jer, ovo je vrt utopije, san svakog *Greenpeace* aktiviste, zaokružen ciklus prirode. Tu su jezerca, razni insekti i smešna „policijska" patrola – patke koje štite vrt od puževa štetočina. Tamo pčele i ostali insekti imaju svoj hotel, a retke biljke svoje utočište. Dok ceo svet priča o održivosti, proizvodni koncept kozmetike ove kompanije jeste da ovaj vrt živi, jer sam sebi stvara i seme, i đubrivo, i prirodne biljne „pesticide". U njemu se sluša ritam koji priroda zahteva: ubrati kada je zrelo, rukom, da se ne ošteti nežna latica, oslušnuti šta biljka želi da bi bila srećna i zadovoljna. Srećne biljke se za njih na isti način gaje širom sveta: grejp u Argentini, arnika u Rumuniji, badem u Španiji, ruža u Turskoj... A srećne biljke – idu u raj. U kozmetiku u koju ćemo ušuškati svoju kožu.

Blogerka u meni je uživala. Ljubiteljka prirodne kozmetike likovala prateći put od semena, kore-

Otrovne biljke obeležene su crvenim tablama i koriste se za izradu *Weleda* lekova

Za svaku bebu po jedna breza!

Foto **Ivana Vušković, Nataša Kuzmanović (http://www.uncleabadash.com)**

na, lista, cveta... preko ekstrakta, ulja i esencije... do kreme, seruma i tonika. Put čist, utaban iskustvom, autentičan.

U moru kozmetike koja sebe naziva prirodnom da bi iskoristila trend, malo je onih koje to zaista jesu. A među potrošačima, malo je onih koji znaju da se takvom može nazvati samo ona koja sadrži isključivo izvorne prirodne supstance, minimalno obrađene, bez sintetičkih emulgatora, boja, mirisa, konzervansa... Često me pitaju zašto je neka kozmetika skuplja od druge, slične. Prirodna ima svoju cenu. Organska

U ovoj jedinstvenoj bašti gaji se vrsta paprati koja izumire. Stvarajući joj identične uslove u kojima je živela, u novom domu u stvari je „lažu" da je zaista u šumi

proizvodnja je koplikovanija i skuplja, pa tako i kozmetika od organskih sastojaka.

Ova kozmetika nije skupa za ono što nosi: uz organske supstance, u svakoj bočici je i mali

Hotel za insekte: u njemu uvek ima slobodnih „soba" za prijatelje ovog prirodnog sistema

spas za našu planetu. Meni se to čini važnim. Svet u kom će živeti naša deca nije za bacanje. Često se misli da prirodna kozmetika nije efikasna. Moj lični favorit je serum od nara, po dejstvu uporediv s luksuznim tehnološkim brendovima. Na skroman, marketinški nenametljiv način ova kompanija od 1921. godine prati svoju filozofiju jedinstva prirode i čoveka, i kreira kreme s porukama koje mi, davno otuđeni od prirode, više ne umemo da čujemo. ✓